

Dobberen in een rode bol op het Weerwater

Jeugdtheater: Dreef door Bonte Hond. Regie: Boukje Schweigman. Vanaf 10 jaar. Gezien: 1/6 op locatie aan het Weerwater, Almere. Aldaar t/m 11/6. Tournee t/m 13/8. Inl. (036) 534 7777 of www.bontehond.net

Door JOWI SCHMITZ

Zelden kikvorsmannen gezien die hun naam zoveel eer aandeden. Ze springen, ze flappen, ze kwaken zelfs een beetje. En ijskoud zijn ze ook, door het Hollandse water.

Dreef van regisseur Boukje Schweigman is een wateravontuur. Schweigman zelf doet, zoals wel vaker, mee met haar spel. Zij leidt als een vriendelijk maar ietwat zonderlinge gids de bezoekers door het struikgewas van Almere naar het Weerwater. De tocht eraartoe is al voorzien van een theatersausje, bij het water ligt het hoogtepunt te dobberen; een grote rode bol, ontworpen door Menno Vinke. Daar mogen we in, om van binnenuit theater te beleven. Dat is best eng; er klinkt geklots, gesis, geschuifel en opeens verdwijnt ook nog een deel van de vloer. Schweigman, die mee naar binnen is gegaan, zit als een glimlachende Sfinx toe te kijken. Het is verleidelijk af en toe steunzoekend haar kant op te loeren. Hoort dit wel? Zijn we niet losgeslagen? Gelukkig heeft ze in het bos al gefluisterd dat wie bang is dicht bij haar in de buurt mag blijven.

Dreef is een voorstelling in iets wat inmiddels de Schweigman-traditie genoemd mag worden. De bezoeker komt op een plek die is omgetoverd tot een totaal andere

wereld en ontmoet daar vreemde wezens. Soms bestaan die wezens alleen in het donker, soms zijn ze te zien door kijkgaatjes. Dit keer zitten ze onder water. Zwarte vissen zijn het, die wulps heen en weer zoeven en af en toe met hun lange vinvoeten water in de bol spetteren.

Oogcontact met die wezens is nooit zomaar oogcontact. Zij zien de mensenwereld namelijk voor het eerst. Hun starende ogen boren zich zo ver mogelijk het publiek in, dat met maximaal twintig man naar binnen mag en dus saamhorig giechelend ineenkrimpt. De kikvorsmannen in Dreef raken er ook wat ontredderd van. Ze hippen tegen elkaar op, ze rennen spetterende rondjes, ze struikelen over de regenlaarzen van de toeschouwers. David van Griethuysen en Toon Kuijpers maken er een fraaie show van; ze trekken maffe gezichten en halen halsbrekende toeren uit. En de omstandigheden zijn al zo indrukwekkend; de bol, het dobberen, de locatie.

Anderhalf uur in een afgesloten bol zitten is niet alleen maar opwindend. Misschien wordt de voorstelling soepeler naarmate de zomer vordert en het water opwarmt. Verder bleef de vraag knagen wat Schweigman nog meer wil bereiken dan een fraaie vorm en verwonderd publiek. Het is zeker gek wat ze maakt, maar ze moet oppassen dat het geen maniertje wordt. Toch is Dreef een aanrader; het is immers niet elke dag dat de vaste grond onder je voeten verdwijnt en de verbeelding eindelijk de wereld overneemt.

NRC - 3-6-2006